

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1442. usque ad annum 1460

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118324

§. 48. Articuli Pacis Eugenium inter & Alphonsum

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66507](#)

Sæcul. XV. ad Carthusiam Florentinam, cuius Prior
A. C. 1443. erat Thomas Subdiaconus, postea sub
nomine Nicolai V. ad summam sedem
ejectus. Poggius Florentinus defuncto
Cardinali oratione funebri parentavit.

§. XLVII.

Eugenii Papæ Epistola ad Alphonsum.

Aug. Patric. Eugenius Papa Senis ad Alphonsum li-
Conc. Basil. teras dedit, per Patriarcham Aquile-
& Flor. art. jensem delatas, ac Regi Terracinæ porre-
140 p. 1610. cas. Cum vero Alphonsus tam Eugeni-
ex tom. 13. um, quam Felicem variis lenociniis sospire
Cons. moliretur, illi, a quo ampliores condi-
tiones exigere posset, tandem adhæfurus,
concordiam quoque die duodecima Junii,
ut referunt Acta Patricii, cum Eugenio
init, his præcipue legibus ultro citroque
conclusis.

§. XLVIII.

*Articuli Pacis Eugenium inter
et Alphonsum.*

Pax firma atque stabilis inter Eugenium
Papam & Alphonsum, necnon mu-
tua, eaque solida omnium præteriorum
oblivio induetur; Alphonsus Eugenium
tanquam verum, ac summum Pontificem
profitebitur, nec ejusdem auctoritatem
quoquo modo clam, aut publice lœdi-
per-

permittet, eademque lege honori Cardi-Sæcul. XV.
 narium, suorum subditorum, atque omni-A. C. 1443.
 um Eugenio adhærentium cautum erit.
 Rex omnia in suis Regnis contra Eccle-
 siæ libertatem ac Papæ auctoritatem at-
 tentata prorsus irrita declarabit, necnon
 cibaria, annonam, et mercimonia Ro-
 manam advehi concedet. Eugenius autem
 tam per se quam per Legatos suos Al-
 phonsum, ipsique addictos ab omnibus
 Censuris quoctunque pacto incurvis libe-
 rabit; Regnum Siciliæ Alfonso jure
 beneficiario cedet, iisdem omnino juri-
 bus et formis, quibus per Romanos Pon-
 tifices alias concedi consueverat, & cum
 clausula hac: *Non obstante, quod Alphon-
 sus illud vi & armis occupasset, ac tali mo-
 do eundem Regem salutabit; præterea
 eidem Alfonso Beneventum, & Terra-
 cinam tradet, adjecto titulo Vicarii per-
 petui utriusque urbis; hic vero in signum
 beneficiarii tributi duos Accipitres dabit,
 absolvetque eum Pontifex ab omni pecu-
 niarum præstatione, quam Cameræ Apo-
 stolicæ debet ex quoctunque nomine;
 His adimpletis, Alfonsus Sacramento
 sese Eugenio obstringet, homagium ei-
 dem præstabat; insuper Romanæ Eccle-
 siæ oppidare restituet, quæ occupavit; con-
 tra Turcas sex triremes suis impensis ad
 semestre alendas mittet, & quatuor equi-
 tum millia, necnon mille pedites adver-*

Sæcul. XV. sus Franciscum Sfortiam suppeditabit, ut
A. C. 1443 Marchia Anconitana, ceteraque Eccle-
 siæ loca recuperari possent, hisque co-
 piis Ducem præficiendi facultatem Eu-
 genii beneplacito relinquet; præstituto
 trimestri, infra quem terminum Papa
 præfatis conditionibus satisfaciet, aut in
 eventum violatæ fidei centena millia du-
 catorum pendet.

Sarita c. 32. Præter hosce articulos a Patritio re-
 latos, Historicorum nonnulli quosdam
 alios recensent, nimirum Alphonsum pro-
 mississe, se censum annum de more Ec-
 cleſiæ Romanæ soluturum, nobilitatem ac
 populum intra Regnum in ayitis eorum
 privilegiis, quibus olim sub Guilielmo II.
 Rege gaudebant, conservaturum. Alii
 insuper Auctores addunt articulos, qui
 libertatem Ecclesiarum & Ecclesiastico-
 rum, necnon appellations ad Sedem
 Apostolicam, aliaque ejusdem jura, non
 minus temporalia, quam Ecclesiastica
 concernebant: hæc omnia continentur
 in investituræ literis, quas Eugenius Se-
 nis die decima quinta Julii Regi dedit,
 necnon in instrumento homagii, quod
 Alphonsus die secunda Julii Anno Do-
 mini supra millesimum quadringentesimo
 quadragesimo quinto Pontifici exsolvit.
 Cum vero in literis investituræ disertis
 verbis exprimatur, Neapolis Regnum, si
 Alphonsus nullam post se relinquat pro-
 lem

lem legitimis natalibus ortam, ad Eccle-^{Sæcul. XV.}
siam redditum, inde manifeste patet, ^{A. C. 1443.}
nonnisi posteriori tempore hisce concor-
diæ pactis adjectam fuisse conditionem,
ut Ferdinandus ex illico Alphonsi con-
cubitu natus, sublato per Papam natali-
um vitio, unacum posteris suis Patri in
Regno succederet. Hæc seorsim facta
fuisse, Scriptorum nonnulli testantur,
adeo, ut Pontifex rei coacte magis quam
sponte concessæ verecundia suffusus,
quamdiu ipse viveret, nec investituræ
Bullam, nec Diploma, quo Ferdinandum
legitimorum natalium jure donavit,
publicare voluerit.

§. XLIX.

*Omnes pacis conditiones ab Eugenio
acceptatae.*

Eugenius perceptis hisce conditionibus,
omnes approbavit, ratasque habuit,
ac die vigesima Mensis Junii hæc pacta
utrinque firmata fuere. Alphonsus, cum
de Pontificis consensu certior factus esset,
sesto post die ad omnes Regnum suorum
Provincias hac super re literas per-
scripsit.